

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองของอัยการสูงสุดและสำนักงานอัยการสูงสุด

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นส่วนราชการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา จึงเป็นการสมควรให้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองของอัยการสูงสุดและสำนักงานอัยการสูงสุด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอัยการจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองของอัยการสูงสุดและสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ค่ารับรองของอัยการสูงสุด” หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรอง ค่าที่พัก ค่ายานพาหนะ ค่าของขวัญ ค่าจัดการแสดงหรือค่าเข้าชมการแสดงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ค่าพิมพ์เอกสาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง เพื่อประโยชน์ในทางราชการ หรือเพื่อเกียรติแห่งอัยการสูงสุด

“ค่ารับรองของสำนักงาน” หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรอง ค่าที่พัก ค่ายานพาหนะ ค่าของขวัญ ค่าจัดการแสดงหรือค่าเข้าชมการแสดงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ค่าพิมพ์เอกสาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองชาวต่างประเทศ ผู้มาดูลานสำนักงาน แยกของสำนักงาน หรือหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำประโยชน์แก่สำนักงาน เพื่อประโยชน์ในทางราชการของสำนักงาน

“ค่าเลี้ยงรับรอง” หมายความว่า ค่าอาหาร เครื่องดื่มต่าง ๆ ค่าเครื่องใช้ในการเลี้ยงรับรอง และรวมถึงค่าบริการ ค่าภาษี และค่าสถานที่ (ถ้ามี)

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานอัยการสูงสุด

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ กับให้หมายความรวมถึง ลูกจ้าง พนักงานราชการ บุคคลที่สำนักงานจ้างตามสัญญาเพื่อปฏิบัติงาน และบุคคลอื่นที่สำนักงานได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรับรองชาวต่างประเทศ หรือหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำประโยชน์แก่สำนักงาน หรือผู้มาดูลานสำนักงาน หรือแยกของสำนักงาน

ข้อ ๔ ค่ารับรองของอัยการสูงสุดให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง โดยอนุมัติของอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕ ค่ารับรองของสำนักงานให้จ่ายได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมเท่าที่จ่ายจริง โดยอนุมัติของอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมาย ก่อนที่จะมีการรับรองครั้งหนึ่ง ๆ

กรณีจำเป็นเร่งด่วนต้องรับรองและไม่อาจขออนุมัติค่ารับรองได้ก่อน เมื่อดำเนินการรับรองแล้ว ให้ขออนุมัติต่ออัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมายทันที

ข้อ ๖ ค่ารับรองของสำนักงานในงานราชพิธี งานรัฐพิธี และงานพิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ เช่น การถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ หรืออื่น ๆ รวมทั้งงานหรือโครงการภายใต้พระดำริของพระบรมวงศานุวงศ์ ให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงโดยอนุมัติของอัยการสูงสุด

ข้อ ๗ ในกรณีที่ต้องรับรองชาวต่างประเทศ ผู้มาปฏิบัติงานสำนักงาน แยกของสำนักงาน หรือหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำประโยชน์แก่สำนักงาน ให้อัยการสูงสุดหรือบุคคลที่อัยการสูงสุดมอบหมายเชิญผู้เข้าร่วมเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ข้อ ๘ การเบิกค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งร่วมในการเลี้ยงรับรองชาวต่างประเทศ ผู้มาปฏิบัติงานสำนักงาน แยกของสำนักงาน หรือหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำประโยชน์แก่สำนักงาน ให้เบิกจ่ายค่าเลี้ยงรับรองตามระเบียบนี้เท่านั้น

ข้อ ๙ ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด